DÜNYA HAYATI BİR CİFEDİR

(Bu yazıyı zarif ve nazik olanların,biraz kabaca bulabileceklerini düşünerek,dilerlerse okumayabilirler.)

Hadisde,dünya hayatının bir cifeden ibaret olduğu belirtilmektedir.

Bu ifade zarifce bir ifadedir.Yani necis olduğu,halk arasında da daha değişik,kabaca ifadelerin kullanıldığı bilinmektedir.

-Anlatılır;İki borsacı..biri yaşlı ve eski,diğeri genç ve yeni.Yolda hayvan pisliğine bulaşmış bir elma gören yaşlı borsacı,arkadaşına biraz takılmak amacıyla nahoş bir teklifte bulunarak;

-Eğer şu hayvan pisliğine bulaşmış elmayı yersen sana bir milyar vereceğim,der.

Genç borsacı biraz tecrübesizliğin,biraz ihtiyacın ve belki de biraz mesleğinin gereği olan hesabı düşünüp yerine getirmek amacıyla elmayı o halde iken yer ve bir milyarını da alır.

Bu durum üzüntüyle beraber yaşlı borsacının içine işler.

Dönüşte yine aynı yerden geçerlerken yine ağaçtan düşen bir elmanın hayvan pisliğine bulanmış olduğunu gören genç borsacı,önceki yediğinin ezikliğini çıkarmak ve yaşlı borsacıya haddini bildirmek amacıyla aynı teklifi bu sefer kendisi yapar.

Bir milyar lirayı kaybetmenin hala boşluğunu dolduramayan yaşlı borsacı,sanki böyle bir teklif bekliyormuş gibi,hemen kabul edip hayvan pisliğine bulanmış elmayı yer ve kaybettiği parasını tekrar kazanır.

Bir müddet sonra aklına gelen genç borsacı,birazda tecrübesinden yararlanmak için,bu yaptıklarının ne olduğunu ve kendilerine ne kazandırdığını,zira ikisi de onu yemeden önce ne durumda iseler,yine aynı durumda bulunduklarını,dolayısıyla burada bir kârın olmayıp sadece o pisliğe bulanmış elmayı yediklerini,böylece de hiçbir kazançlarının değil tam tersine zararlarının olduğunu söyler.

Yaşlı borsacı ise hemen söze bilmişlik tavrı içerisinde girerek;

-Hiçbir şey yapılmadı olur mu?Böylece iki milyarlık bir işlem hacmi gerçekleşmiş oldu.

-Bu temsil bir ağayla hizmetçisi için de anlatılır.Ağa hizmetçisini aşağılamak için ona pise batmış elmayı yedirir,parayı kaybederken,aynı şekilde hizmetçi de ağadan hıncını almak,ağada kaybettiği parasını kazanmak için yine eski hallerine dönmüş olurlar.

-Hayatta bu halimize ne kadar da benziyor,değil mi?

-İnsanlar bazen bir kemik üzerinde hırlaşan dört ayaklı mahluklara ne kadar da benziyor değil mi?

İnsanların hayatına baktığımızda kazanmak yolunda her şeyi meşru görenler,başka bir yolda aynısını belki bazen daha fazlasını kaybetmiş oluyorlar.

-Bir arkadaşım anlatmıştı.Bir yere operasyon ve görev için gönüllü olarak gönderilecek eleman aranırken,elemanlardan birisi hemen öne atılarak gönüllü olarak gideceğini söyler.

Gidiş geliş parası bedava ve on gün kalacağı o yerde günlük yevmiyesi yirmibeş milyondan ikiyüz elli milyon iyi para ederdi.Hiçten iyiydi.

Gider ve görevden dönerken yolda çarptığı traktörden meydana gelen zarar üç milyardır.

-Bende bir yerdeki hizmetten yüzelli milyon indirmiştim.Başka bir yerden ikiyüz milyon kaybettim.

Hayat monotom değil..kaybedip kazanmalarla doludur.

Meşru dairede yapılan her şey değerli ve kutsaldır..ta ki içine haram,hırs ve günah kiri karıştırmayıncaya kadar.

-Çok rüşvet yiyen ve de şişman birisine,karnını göstererek bunun içinde ne olduğunu sorar.

O kişi de cevab verince,onun cevabına şu cevabı kondurur;

-Amma da şey yemişsin haa…

-Behlül Dânâ-ya Harun Reşid insanların içine karışması için teklifte bulunur.

Bir danışayım diyen Behlül gider ve bir müddet sonra gelerek –Hayır-cevabını verir.

Şaşıran Harun Reşid kime danıştığını sorar.

Behlül,tuvalettekilere danıştığını söyler.

Harun Reşid ne dediklerini sorunca Behlül cevab olarak;

-Bana o tuvalettekiler dediler ki,aman ha Behlül,sakın insanların içine karışayım deme.Biz bir zamanlar en lezzetli yemekler,meyveler,tatlılar ve içecekler idik.İşte bak insanların içine girdik,böyle olduk.

Dünya hayatı bir cife olduğu gibi,bütün kalbi ve gönlüyle içine gireni de kendisine benzetmekte ve öyle de yapmaktadır.

Cifelikten kurtulmanın yolu,Bedenen girip,kalben onu terk etmektedir.

İnsan ölünce bedeni dünyaya aid olduğu için yine dünya gibi cifeliğe inkilab ediyor.Eğer ruhunu kurtarmışsa,ruhu insan olarak kalıyor.Aksi takdirde oda cifelikten payını alıyor.

Hadisde;İnsanlar nasıl yaşarlarsa öyle ölürler,nasıl ölürlerse öyle de haşrolulurlar.

Âyette;" Celâlim hakkı için Cinn-ü İnsten bir çoğunu Cehennem için yarattık, onların öyle kalbleri vardır ki onlarla doymazlar, ve öyle gözleri vardır ki onlarla görmezler ve öyle kulakları vardır ki onlarla işitmezler, işte bunlar behaim –hayvanlar-gibi, hattâ daha şaşkındırlar, işte bunlar hep o gafiller…"[1]

*Hırlaşır bir lâşeye üşüşmüş nice yüz bin kılab

Biz de pay almak için geldik bu kavga üstüne. (Hüdai)

*Masivadan el çekip mahlukattan ümit kes

Virdin olsun her nefes "Allah bes, baki heves"(La edri)

*Uğrarız sadmesine her gelenin

Bu da bir çiftesi hergelenin

*Adam, adamdır eğer olmaz ise bir pulu

Eşek yine eşektir, atlastan olsa çulu.(La edri)

*Düşenin dostu olmaz demişler düşte görürsün,

Sen o zaman dostları, düşte görürsün

*Dene altunu mihenk taşında

Dahi insanı bir iş başında

*Bir gül dedi bülbül güle, Gül gülmedi gitti

Gül bülbüle, bülbül güle, Yar olmadı gitti

*Dâr-ı dünya, ey birader, köhne mihmanhânedir
Dil veren viraneye, uslu değil, dîvânedir.
Bir mukîm kimse bulunmaz hâne-i eflakde
Cümle halk ehl-i sefer, âlem misafirhânedir.(Ahmed Celaleddin Dede)

MEHMET ÖZÇELİK

17-11-2006

---

[1] Enfal.53.